

مقاله کوتاه پژوهشی

سبب شناسی بیماری پژمردگی گلابول در جیرفت

موسی نجفی نیا^{1*} - مهدی آزادوار²

تاریخ دریافت: 1393/03/21

تاریخ پذیرش: 1394/05/11

چکیده

یکی از عوامل محدود کننده توسعه کشت گلابول در منطقه جیرفت بیماری پژمردگی است که بصورت زردی برگها، ضعف بوته ها، ناقص ماندن گلها، پژمردگی برگها، پوسیدگی ریشه ها و پیاز و نهایتا مرگ بوته مشاهده می گردد. به منظور شناسایی عامل بیماری، قطعاتی از ریشه و پیاز پس از ضدعفونی، روی محیط سبب زمینی دکستروز آگار کشت گردید. از نمونه های آلوده، قارچی با میسلیم های هوایی سفید رنگ و کمی متراکم، میکروکنیدیوم های منفرد، عموما تک سلولی، گاهی دو سلولی، تخم مرغی تا بیضوی شکل به ابعاد $3/75-5 \times 8-10$ میکرومتر روی فیالیدهای کوتاه و منفرد جداسازی گردید. ماکروکنیدیوم های سه تا چهار سلولی و در ابعاد $3-5 \times 18-35$ میکرومتر، روی اسپورودوکسیم ها در سطح پرگنه ظاهر شدند. کلامیدسپورهای کروی تا بیضوی، اغلب بصورت منفرد و گاهی زنجیری روی میسلیم ها تشکیل شدند. اثبات بیماریزایی با غوطه ورسازی پیازها در سوسپانسیون اسپور قارچ و کاشت در گلدان انجام گرفت. نشانه های بیماری بصورت زردی برگها، ضعف بوته و خشکیدگی برگها مشاهده و قارچ عامل بیماری مجددا جداسازی گردید. براساس صفات مورفولوژیکی فوق و آزمون بیماریزایی عامل پژمردگی گلابول در جیرفت قارچ *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli* شناسایی گردید. این قارچ برای اولین بار از روی سه رقم گلابول شامل ارقام سفید، صورتی و قرمز از جیرفت واقع در جنوب استان کرمان جداسازی و گزارش می گردد.

واژه های کلیدی: پوسیدگی ریشه، زردی، فوزاریوم

مقدمه

بیماریهای قارچی، ویروسی و باکتریایی متعددی کشت گلابول را تحت تاثیر قرار می دهند. گونه های مختلف قارچ فوزاریوم سبب زردی، پوسیدگی پیاز، قهوه ای شدن برگها و پژمردگی گلابول می شوند. تاکنون چهار گونه فوزاریوم شامل قارچ *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli* (Massay) Snyder and Hansen، *F. solani*، *F. moniliforme* و *F. roseum* بعنوان عوامل زردی و پژمردگی گلابول معرفی شده اند (10 و 12). برخی از گونه های فوزاریوم بیماریزا روی گلابول دارای گسترش جهانی می باشند (2).

در کشورهای مختلف، قارچهای متعددی را بعنوان عامل بیماری پژمردگی گلابول معرفی نموده اند. در ایتالیا *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli*، *F. moniliforme*، *Penicillium sporotrichiella* و *F. hetrosporium* (3) تاکنون برای قارچ *F. oxysporum* معرفی شده است (3). تاکنون برای قارچ *F. oxysporum* f. sp. *gladioli* دو نژاد و سه گروه سازگار رویشی (VCG) در هلند گزارش شده است (16). در ایران گونه *Botrytis cinerea* و *F. oxysporum* از گلابول جدا سازی و گزارش شده است (6).

مقاومت به پژمردگی فوزاریومی در برخی از ارقام گلابول گزارش شده است. رقم سلویا (Sylvia) بعنوان رقم مقاوم و رقم اسکار (Oscar) بعنوان رقم حساس معرفی شده است (9 و 11). چن وهمکاران (3) رقم بن ویاج (Bonvoyage) را بعنوان متحمل و رقم وایت فرند شیب (White friendship) را بعنوان مقاوم در برابر پوسیدگی فوزاریومی گزارش کرده اند. تغییر رنگ پیازهای آلوده، نرم،

در کشورهای مختلف، قارچهای متعددی را بعنوان عامل بیماری پژمردگی گلابول معرفی نموده اند. در ایتالیا *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli*، *F. moniliforme*، *Penicillium sporotrichiella* و *F. hetrosporium* (3) تاکنون برای قارچ *F. oxysporum* معرفی شده است (3). تاکنون برای قارچ *F. oxysporum* f. sp. *gladioli* دو نژاد و سه گروه سازگار رویشی (VCG) در هلند گزارش شده است (16). در ایران گونه *Botrytis cinerea* و *F. oxysporum* از گلابول جدا سازی و گزارش شده است (6).

1 و 2- استادیاران بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی جنوب کرمان، جیرفت
* - نویسنده مسئول: (Email: mnajafinia@iripp.ir)

در مجاورت ریشه های زخم شده هر بوته ریخته شد. بروز نشانه های بیماری بصورت روزانه به مدت 45 روز مورد بررسی قرار گرفت. گلدان شاهد با آب مقطر سترون مایه زنی گردید. گلدان های مایه زنی شده در گلخانه با دمای 27 تا 33 درجه سانتی گراد نگهداری شدند (18). به منظور تعیین فرم اختصاصی جدایه ها، آزمون بیماریزایی جدایه ها علاوه بر گلابول روی نشاء گوجه فرنگی، فلفل، هندوانه و خیار به روش غوطه ورسازی ریشه در سوسپانسیون اسپور انجام شد (16). (به منظور اثبات فرم تخصص یافته از گیاهان خانواده زنبق نیز می توان استفاده نمود ولی در این تحقیق به دلیل عدم دسترسی استفاده نگردید).

نتایج و بحث

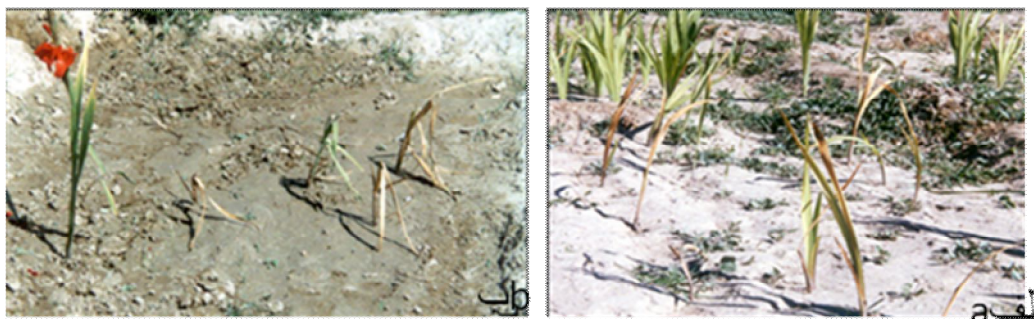
علائم بیماری: علائم این بیماری بصورت زردی نوک برگها، ضعف بوته ها، ناقص ماندن گلها و نهایتاً مرگ بوته ها مشاهده شده با علائمی که توسط اینفانتیا و رومینه (8) از ایتالیا گزارش شده مشابه می باشد (شکل 1) وقتی که بوته های آلوده از خاک خارج شدند، علائم پژمردگی و قهوه ای شدن ریشه ها و پیاز گلابول قابل رؤیت بود (شکل 2). در اغلب موارد پیازها و ریشه های آلوده پوشیده از میسلیومهای قارچ عامل بیماری و به رنگ سفید بودند. زردی برگها از نوک شروع و به سمت پایین گسترش پیدا نمود. اندازه برگها کاهش می یابد و بسیار باریکتر به نظر می رسند. زردی در نهایت سبب نکروز و قهوه ای شدن برگها، خشکیدگی و پژمردگی گیاه شد. آلودگی در زمان گلدهی، منجر به عدم تشکیل گل، یا ساقه گلدهنده بسیار کوتاه، یا گلهای ناشکوکفا می شود. ساقه گلدهنده کج و خمیده شده و اندازه آن بسیار کوتاه می شود. در شرایط آلودگی شدید، بوته ها ظاهری کوتوله داشته و در اثر شدت آلودگی، پیازها پوسیده و شده و محصور در میسلیوم قارچ بیمارگر می گردند. عفونت در پیازها به صورت لکه های قرمز رنگ مایل به قهوه ای با حاشیه مشخص گرد تا تخم مرغی و فرورفته گزارش شده است (12).

چروکیده و مومیایی شدن آنها در انبار نیز گزارش شده است (12). خسارت ناشی از بیماری پژمردگی فوزاریومی گلابول در روسیه بیش از 60 تا 70 درصد مرگ بوته ها در مزرعه گزارش شده است (12) در ایران، برآورد دقیقی از میزان این بیماری در دست نمی باشد.

جنوب استان کرمان با برخورداری از شرایط منحصر به فرد آب و هوایی و دارا بودن خاک مناسب، نور و آب کافی بعنوان یک گلخانه طبیعی از مستعد ترین مناطق پرورش گیاهان زینتی بویژه گلابول در شرایط هوای آزاد میباشد. یکی از عوامل تهدید کننده توسعه کشت این گیاه زینتی بیماری پژمردگی و پوسیدگی ریشه میباشد. تاکنون تحقیقی در زمینه شناسایی عامل بیماری پژمردگی گلابول در منطقه جیرفت، کرمان انجام نشده است. این تحقیق به منظور شناسایی دقیق عامل پژمردگی گلابول در منطقه جیرفت انجام گردید.

مواد و روش ها

نمونه برداری: به منظور شناسایی عامل یا عوامل ایجاد کننده بیماری پژمردگی گلابول، از مزارع کشت گلابول بازدید و نمونه های ریشه و پیاز گیاهان دارای علائم زردی و پژمردگی در کیسه های پلاستیکی مجزا جمع آوری و ضمن نمونه برداری، درصد آلودگی مزارع با شمارش کل بوته ها در 25 متر مربع و شمارش بوته های پژمرده تعیین گردید. این عمل در پنج نقطه به ازای هر هکتار انجام گرفت. قطعات پیاز پس از ضدعفونی روی محیط کشت سبب زمینی دکستروز آگار و آرد ذرت آگار کشت شدند. مایه زنی پیازهای گلابول پس از ضدعفونی پیازها به دو روش صورت گرفت (16). در روش اول، پیازها به مدت 20 دقیقه در 50 سی سی سوسپانسیون 10⁵ اسپور در میلی لیتر غوطه ور شده و در گلدان حاوی خاک سترون کشت گردیدند (16). بروز علائم تا 45 روز پس از کاشت بصورت روزانه مورد ارزیابی قرار گرفت. شاهد با آب مقطر سترون مایه زنی شد. در روش دوم یک هفته پس از سبز شدن بوته ها، خاک اطراف پیاز ا کنار زده شد و 3 میلی لیتر سوسپانسیون 10⁵ اسپور

شکل 1- علائم ابتدایی (الف)، پژمردگی و مرگ فوزاریومی بوته های گلابول
Figure 1- Primary symptoms (a), Fusarium wilt and death of gladiolus (b)

شکل 2- پوسیدگی و قهوه ای شدن فوزاریومی ریشه و پیاز گلابول (راست) در مقایسه با بوته سالم (چپ)
Figure 2- Gladiolus corm and root rot, browning caused by Fusarium (right) in compare with health (left)

شدن پیازها 10 روز پس از مایه زنی و بیرون آوردن پیازها قابل رویت بود. نقش اسید فوزاریک در توسعه علائم بیماری بویژه پوسیدگی پیاز گزارش شده است (15). پیشرفت و نفوذ ریشه های قارچ در بین سلولهای بافت پارانشیمی آوندها، پدیده های عادی در بروز پوسیدگی غده ها و پیازها در قارچهای فوزاریوم آوندی می باشد. در آلودگی شدید خصوصاً در خاکهای مرطوب پیازهای مادری قبل از برداشت کاملاً پوسیده به نظر می رسند. در مواقعی که قسمتی از غده آلوده باشد، اندازه پیازها کاهش یافته و رنگ غده ها قهوه ای خواهند بود. نشاءهای گوجه فرنگی، فلفل، هندوانه و خیار مایه زنی شده با قارچ عامل پژمردگی گلابول هیچ علائمی نشان ندادند و روی آنها بیماریزایی نبود و بیانگر تخصصی بودن فرم قارچ می بود. این اولین گزارش از بیماریزایی قارچ فوزاریوم روی سه رقم گلابول (سفید، صورتی و قرمز) در استان کرمان است.

عامل بیماری: جدایه های بدست آمده روی محیط PDA دارای پرگنه با میسلیومهای هوایی سفیدرنگ و کمی متراکم بودند. سطح زیرین کلنی از مرکز به سمت حاشیه به رنگ بنفش تا ارغوانی مشاهده شد. روی محیط برگ میخک آگار¹ جدایه هاتولید میکروکنیدیومهای تخم مرغی تا بیضوی و گاهی قلهو ای شکل، بصورت منفرد روی فیالیدهای کوتاه و منفرد در ابعاد 3/75-5×8-10 میکرومتر، عموماً تک سلولی (گاهی دوسلولی) نمودند. ماکروکنیدیومهای سه تا چهار سلولی و در دو انتها باریک و خمیده به

علائم بیماری روی سه رقم سفید، قرمز و صورتی که در منطقه کشت می شوند مشاهده گردید؛ اما تفاوت قابل ملاحظه ای از نظر شدت بیماری میان این ارقام مشاهده گردید. به نحوی که در شرایط آلودگی طبیعی در مزرعه رقم قرمز 59/6 درصد، رقم صورتی 20/5 در صد و رقم سفید 11/8 درصد آلودگی نشان دادند. به نظر می رسد رقم سفید نسبت به ارقام دیگر این تحقیق از مقاومت بالاتری برخوردار است. مناسبترین رقم از نظر متحمل بودن در برابر بیماری پژمردگی، رقم سفید میباشد و رقم صورتی در ردیف بعدی قرار می گیرد. لوفلر و همکاران (9) رقم اسکار که یک رقم قرمز میباشد را بعنوان رقم حساس معرفی کرده بودند. انجام تحقیقات تکمیلی و بررسی مقاومت ارقام مختلف به بیماری پژمردگی ضروری می باشد.

اثبات بیماریزایی: تمام جدایه های مایه زنی شده بیماریزای بوده و علائم بیماری هفت تا 15 روز بعد از مایه زنی بصورت زردی نوک برگها شروع شد. از هفته دوم به بعد تقریباً اغلب بوته های مایه زنی شده به روش ریختن سوسپانسیون پای بوته ها کاملاً از بین رفتند. تمام جدایه های مایه زنی شده مجدداً بازیابی شدند. در گلدان شاهد هیچ علائمی مشاهده نشد و قارچی جداسازی نگردید.

در روش استفاده از سوسپانسیون اسپور در مجاورت ریشه های زخم شده، علائم سه تا چهار زودتر بروز نمود و پیشرفت سریعتری نشان داد. در روش غوطه ور سازی پیازها بروز علائم روی اندامهای هوایی با تاخیر و از هفته دوم مشاهده گردید. احتمالاً زخم نمودن ریشه ها در روش ریختن سوسپانسیون پای بوته نفوذ پاتوژن را تسریع نموده و بروز علائم زودتر نمایان گردیده است. ولی بروز علائم قهوه ای

1- Carnation Leaf Agar

دامنه میزبانی جدایه های مورد بررسی مشاهده نگردید. نتیجه گیری کلی اینکه عامل پژمردگی گلابول در منطقه جیرفت و کهنوج قارچ *F. oxysporum* f. sp. *gladioli* می باشد. بررسی تنوع ژنتیکی قارچ عامل، شناسایی نژاد یا نژادهای قارچ عامل بیماری و بررسی تحمل نسبی ارقام گلابول در برابر این بیماری در شرایط مزرعه و آزمایشگاه و معرفی ارقام مقاوم یا متحمل در تحقیقات تکمیلی مورد نیاز می باشد.

سپاسگزاری: از موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور به جهت تامین اعتبار پروژه به شماره مصوب 02-0000-83009-1000000-040-2 و همکاری در شناسایی قارچ عامل بیماری و از مرکز تحقیقات کشاورزی جنوب استان کرمان بابت فراهم ساختن بستر اجرای این پروژه تشکر و قدردانی می شود.

ابعاد 35-18×5-3 میکرومتر روی اسپورودرخیوم های زرد رنگ در سطح کلنی ظاهر شدند. بعد از 12 تا 15 روز کلامید اسپورهای کروی تاییضوی اغلب بصورت منفرد و گاهی زنجیری روی میسلیم ها تشکیل گردیدند. براساس صفات مورفولوژیکی فوق و آزمون بیماریزایی عامل بیماری قارچ *Fusarium oxysporum* f.sp. *gladioli* شناسایی شد که توسط بخش تحقیقات رستنی ها، موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور به تأیید رسید. مناسبترین دمای رشد برای آن 20 درجه سانتیگراد به بالا میباشد. دمای خاک، رطوبت و بافت خاک، نقش بسزایی در گسترش بیماری دارند، به طوری که بیماری، در خاکهای لومی و لومی شنی با دمای 27 تا 33 درجه سانتیگراد و رطوبت 60 درصد شیوع پیدا می کند (20). برای قارچ *F. oxysporum* f. sp. *gladioli* دو نژاد و سه گروه سازگار رویشی (VCG) در هلند گزارش شده است (16). در این تحقیق در بررسی های اولیه تفاوت قابل ملاحظه ای در شدت بیماریزایی و

منابع

- 1- Bajaj K. L., Arora J. S., and Kaur P. 1989. Biochemical differences in tolerant and susceptible varieties of Gladiolus to *Fusarium* wilt. Journal of Research, Punjab Agricultural University, 26(4): 585-587.
- 2- Chandel S., and Deepika R. 2010. Recent advances in management and control of *Fusarium* yellows in Gladiolus species. Journal of Fruit and Ornamental Plant Research. Vol. 18(2): 361-380
- 3- Chen X. B., Song G.Y., and Gu W. 1994. A study on gladiolus root rot. Journal of Shanghi Agricultural College, 12: 240-246.
- 4- Ciurea A., Rafaila G., and Tircomnicu M. 1979. Leaf wilt and bulb gladiolus, a new disease occurring in Romania. Study Si Cerceteri de Biology, Biology Vegetable, 31: 20, 169-172 (Abst).
- 5- Eijk J. P. Van., Zaayen A. Van., and Eikelbeem W. 1990. Development of a test method for determining resistance to dry rot (*Stramatinia gladioli*) in gladiol. Gewasbescherming, 21: 15-22.
- 6- Ershad D. 2009. Fungi of Iran. Iranian Research Institute of Plant Protection, 531p
- 7- Georgieva M., Paikora E. 1976. *Fusarium* and *Penicillium* rots of stored gladiolus corms and means of control. Bigarski Plodore Zelenchtsi - I - Konserrri, No 8: 25-29 (Abst).
- 8- Infantino A. and Rumine P. 1993. *Fusarium oxysporum* f.sp. *gladioli* on montbretia for cut flowers in Italy. Petria 3(1): 65-68 (Abst.)
- 9- Loffler H.J.M. Straathof T.P. Van Rijbroek, P.C.L., and Roebroek E.J.A. 1997. *Fusarium* resistance in Gladiolus: the development of a screening assay. Journal of Phytopathology, 145: 465-468.
- 10- Massey L.M. 1926. *Fusarium* rot of gladiolus corms. Phytopathology 34:263-287.
- 11- Nasir I.A., and Riazuddin, S. 2008. New approaches to generate disease resistant gladiolus. World Journal Microbiology Biotechnology. 24: 367-378.
- 12- Nazerian E., Modares Najaf Abadi S.S. and Mahdavi M. 2013. *Fusarium* yellows disease of gladiola. *Plant Pathology Science* 2(2):18-29.
- 13- Nelson P.E., Hort R.k., and Woltz S.S. 1981. *Fusarium diseases of ornamental plants*. In: Nelson P.E., Tonson J. A., and Cook R.J.(eds), *Fusarium: diseases, biology, taxonomy*, Pennsylvania State University Press, pp. 121-128.
- 14- Pietro D.P., Curgonio C., and Talma K. 2002. Vegetative compatibility grouping of *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli* from saffron. European Journal of Plant Pathology 108: 869-875.
- 15- Ranjan P., Bhat K.V., Misra R.I., Singh S.k., and Ranjan J.K. 2010. Relationships of gladiolus cultivars inferred from fluorescence based on AFLP markers. SCI. Hort. 123(4): 562-567.
- 16- Remotti P.C., and Loffler H.J.M. 1996. The involvements of fusaric acid in the bulb rot of gladiolus. J. Phytopyathology. 14: 405-411
- 17- Roebroek E.J.A., and Mes J.J. 1992. Physiological races and vegetative compatibility groups within *Fusarium oxysporum* f. sp. *gladioli*. Neth. J. Pl. Path. 98: 57-64
- 18- Sharma N., and Tripathi A. 2008. Integrated management of postharvest *Fusarium* rot of gladiolus corm using hot water UV-C and *Hyptis suaveolens* poit essential oil. Posthar. Biol. Tech. 47: 246-254.

- 19- Tomar M. 1997. *Studies on the management of gladiolus yellows caused by Fusarium species*. MSc Thesis, Dr Y.S. Parmar University of Horticulture and Forestry, India.
- 20- Tomar, M., Sen, S. & Bhardwaj, L. N. 1997. Role of edaphic factors on *the development of Fusarium yellows in gladiolus*. *Indian Journal of Plant Pathology* 15: 40-45.